

og Kreaturer over, har det ikke været ham muligt at komme tilbage og lukke Ledet paa den anden Side, og da man skal holde sine Led lukkede ved Jernbaneoverkørsler, er han kommen i Strid med Jernbanereglementet og er derfor bleven idømt mange Mulkter, fordi Ledet ikke har været lukket. Man maa jo erindre, at det ikke drejer sig om en Banelinie, der passerer af ganske enkelte Tog, men om en Linie, der passerer af 30 Tog, foruden Ekstratogene. Og da det, som man ved, ikke kan undgaas, at der af og til er Forsinkelser, vil det ikke være muligt for denne Mand at være vidende om, at der nu kommer et Tog, saaledes at han i Tide kan komme over med sine Kreaturer eller Heste.

Ulemperne herved ere ganske betydelige, og det forekommer mig ganske naturligt, at han faar Erstatning for dem. En endnu større Ulempe ligger der deri, at han ikke har og ikke kan uden Bekostning for sit eget Vedkommende faa nogen offentlig Adgang til det Stykke af Jorden, der ligger paa den anden Side af Banelinien, de 42 Tdr. Land. Derfor andrager han om, at han foruden de 219 Kr., som han i sin Tid ikke vilde modtage, idet han tog Reservation derimod og ikke vilde erklære sig tilfreds med dem, maa faa Erstatning for den Ulempe, Ejendommen har lidt som Følge af den betydeligt større Bredde over Jernbanegemet, og om Hjælp til at faa en Indkørsel til den Del af Jorden, der ligger paa den anden Side af dette. Enhver vil kunne forstaa, at selv om han var i Stand til at kunne sælge Jord af de 42 Tdr. Land, vilde Værdien deraf betydelig forringes ved, at der ikke er nogen Indkørsel dertil, saaledes at man maa køre over anden Mands Jord for at komme dertil. Derfor henleder jeg det højtærede Udvalgs Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være korrekt at tage denne Sag under Overvejelse een Gang til, og jeg haaber, at hvis Udvalget faar Forstaaelsen af, at den Mand har et berettiget Krav, vil der fra den højtærede Ministers Side ikke blive lagt Hindringer i Vejen. Jeg tror, at den højtærede Minister har Forstaaelse af, hvilke Ulemper denne Mand har lidt, og at han ikke ønsker, at en Mand skal paaføres Ulemper, uden at han faar Erstatning derfor.

Jungersen: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Nr. 7 i Udvalgets Betænkning, hvor der findes et

Andragende fra Beboerne i Astrup og Ugilt Kommuner oppe mellem Hjørring og Sindal om at faa Billetsalgsstedet der udvidet til Holdeplads med Sidespor. Det er ikke noget nyt med dette Forlangende deroppefra. Det er gaaet igen i flere Aar i Træk, og jeg tror ikke, det er rigtigt, naar Udvalget skriver i Betænkningen, at det ikke mener, at Andragendet har været hos Ministeren. Det kan godt være, at *dette* Andragende ikke har været hos Ministeren, men der har tidligere været ligelydende Andragender hos Ministeren.

Det mærkelige er, at Ministeren eller Administrationen har anført som Grund til, at de ikke ville gaa med til en Udvidelse af Billetsalgsstedet, at dette vilde tage en Del Trafik fra Hjørring Station. Jeg er nærved at tro, at det snarere skulde være en anbefaling for Sagen. Sønderskov Billetsalgssted ligger midt mellem Hjørring og Sindal, omtrent en Mil fra hver, og i det Opland, der vil benytte Holdepladsen, er der 160 mindre Gaarde, en hel Del Proprietærgaarde, og for Resten nogle større Etablissementer. Det er vel ikke højt regnet, naar man siger, at disse Folk de Gange om Maanedene skulle køre en Mil længere, end nødvendigt var, hvis der var Holdeplads ved Sønderskov. Teglværket, der ligger lige ved, vilde ogsaa have lettere ved at faa sin Produktion afsendt.

Da den ærede Ordfører ved Finanslovens 1ste Behandling udtalte, at Administrationen burde være noget mere lydhør overfor Krav om Holdepladser, glædede jeg mig og troede, at denne Udtalelse af Ordføreren skulde bidrage til, at Finansudvalget og Trafikministeren kunde imødekomme Andragendet om Sønderskovs Billetsalgssteds Udvidelse til Holdeplads. Det viser sig imidlertid, at de ikke have ment at kunne gøre det. Jeg tror at turde spaa, at denne Sag vil blive ved at gaa igen Aar efter Aar, indtil man løser den. Denne Egns Krav er saa berettiget, at det i Længden ikke kan afvises. For de Folk, som have en Mil længere at køre hver Gang, de skulle til Jernbanen, betyder det en ikke ringe Udgift, at de ikke have Holdepladsen. Desuden maa man erindre, at disse Folk jo have været med til at betale for de mange Baner, der ere anlagte omkring i Landet, og deres berettigede Ønske kan opfyldes uden meget stor Bekostning.

Nu ved jeg vel, at den højtærede Trafikminister og Administrationen mene, at Sønderskovs Billetsalgssteds Udvidelse